

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Qvae Poenitentia Peccatorvm Sev Conciones De Prodigii Evangelici Reditv
Ad Patrem

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1615

3. Quod homo partes, ac principem sæpe mutet.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55940)

*Nunc, olim, quocunq; dabunt se tempore vires,
Litora litoribus contraria, fluctibus undas
Imprecor: arma armis pugnent, ipsiq; nepotes.*

Reuera Martinus Lutherus se Papæ & Romanæ Ecclesię professus hostē, minabatur. *Mortuus bis hosti ero.* Adeo vt de ciuitatis illius ciuibus iure dici possit, quod alibi de Iudæis dixerunt iniuria, qui reparationem Hierosolymæ, & subuersorū mœnium reedificationem conabantur impedire, *vrbs illa rebellis est, & nocens Regibus & Prouinciis, vt bella concitantur in ea ex diebus antiquis.*

1. Esdr. 4.

2. Machab. 14.

Assidei Iudeorum bella nutriunt, & seditiones mouent, nec patiuntur regnum esse quietum.

Non magis quam olim Carthago Romam dimittit tranquillam ac Lacedæmon Athenas.

Ecce tibi artes ac opificia Ciuitatis aduersus Deū rebellis, sub Satanæ Tyrannide. Deus bonæque inter duas has ciuitates, ac ciues est differentia? Quare recte dicimus Prodigium vt declararet se reuera partes ac ciuitatem mutasse, omnem operam dedisse vt antiquas consuetudines, moresque deponeret, quos in Diaboli ciuitate didicerat: & quam maxime animum vt naturam & ciuitatis Dei bonos mores indueret.

Virg. 2. Æn.

Quisquis es, omisso nunc iam obliuiscere Graios. Consuetum enim est aduenis, & ad alia castra transeuntibus militibus, accommodare se statim iis quibus adsunt, & locorum consuetudines moresque sumere quos inueniūt, dimittere antiquos, propriosque, & nouis multo seruire diligentius, tum vt monstrent quod reuera partes mutauerint, ac sic tandem ad dignitates vrbis, aut militares coronas, quasi indigenti promoueantur, aut saltem vt habeantur fideles. Latini id appellant *se se venditare*. Quomodo autem *se se venditant Casari* (ait Cicero ad Atticum) id est in clientelam Casari dedunt se & ancillariter seruiunt.

III.

Quod homo partes & Principem saepe mutet.

Dici

Dei non potest quam homo sit varius, quoties studia mansionemque mutet. Nunc Dei, nunc Diaboli ciuis, nunc hic nunc istic Adam; & nos in illo, diuinæ ciuitatis ciues creati sumus: sed quid? continuo facti sumus (sex horis ut aiunt post creationem) ciues Diaboli, & deinde omnes ciues nascimur maledictæ ac diabolice ciuitatis, per peccatum Originale. *Omnes nascimur filij iræ: Ecce enim in iniquitatis uis conceptus sum, & in peccatis concepit me mater mea.* Deinde per baptismum & gratiam Christi à Diaboli ciuitate, ad ciuitatem Dei plerique transfugimus, per magnum *Abrenuntio*. Ac ibi tam sumus accepti, ut non aduenæ sed genuini habeamur, *Iam non estis hospites & Aduena, sed estis ciues sanctorum & domestici Dei.*

Olea 2.] *Dicam non populo meo: populus meus es tu: & ipse dicet: Deus meus es tu.*

Sed videte inconstantiam hominis, liberique arbitrij. Vix attingimus rationis usum; nonum, septimum, quintum annum, plus minus, ac nutamus statim mortaliterque offendentes Deum, rursus diffugimus ad ciuitatem Diaboli: inde rursus per pœnitentiam ad ciuitatem Dei, & hoc *toties quoties* peccamus mortaliter, & iterum per congruam pœnitentiam resurgimus. O admirabilem Dei bonitatem! quæ toties portas, toties brachia transfugis aperit, ac toties nomina nostra de nouo registrat ac inscribit aureo prædestinationis libro, secundum iustitiam præsentem, toties delet, eraditque, toties describit ad ipsorum beneplacitum. O si ciues ac milites terrenorum essemus Regum, ac toties claudicarem in partium fide, quoties penderemus ex arbore, si tot haberemus animas! O quoties, quoties, & vos & ego apostatauimus? stationem post baptismum deseruimus? quoties post primam pœnitentiam & confessionem? *Septies cadet iustus & resurget.* Si quælibet nostra fuga *Proue 16. 24.* seculari disciplinæ militaris rigore plecteretur, vix cordigeris corde, vix syluis cruces superessent. Si suspenderemur toties quoties transfugimus, ac toties *teuiisceremus*, vix miser cordigeri funes inuenire-

mus ad cingula, toties quilibet in statu suo labimur.

Duo tamen, partes mutantium genera sunt, quorum illi qui sic mutant vt Prodigus sunt meliores. Periores illi qui per pulchrum vitæ initium, ciuitatem Dei habitant, & multo satis tempore partes eius sectantur, sed eheu tandem turpiter in Diaboli ciuitate se dant, ac totam priorem deponunt vitam: spiritum, qui regnare solebat, compingunt in seruitutem; sensualitatem, & externum hominem, ad regnū euehunt qui seruire & ancillari consueuerat. Veri Achitophetes, Dauidi pro tempore fideles, infideles postea seruique Absolon, donec vtrique ex laqueo pendeāt. Tales fuerunt Neronies inter Romanos. Tales Saules, & Salomones, inter Reges Israel. Nero enim hic illic legitur, primis quinque imperij annis, non tantū fuisse tolerabilis; sed omnium aliorū laudes superasse. Traianus

Sext. Augustinus dicere solebat *Procul distare cunctos Principes, a priore Victorino Neronis quinquennio*, vt, cum vobis ac orbis deliciae de vii. Imp. appellari poterit, & (ablato paganismo) bonus ciuis Rom. in Nerone ciuitatis Dei. Subsequentibus vero nouem annis, ita rone. omnibus opertus est flagitiis, maxime impudicia & crudelitate, primus Imperatorū qui ausus fuit arma

Eusebius Cæsariensis imperatis in Deū expedire. Vt per infamiam propriū *lib. 2.* ipsius nomen, factum sit appellatiuum, & crudeles *hist. Eccles. cap. 24.* omnes appellentur Neronies, & qui in eo genere excellūt *Nerone Neroniores*. Mortuus denique, in se reuersus, contra se reuersus, sibi ipsi totus contrarius, & factus ex Dei ciue ciuis Diaboli, iure ac priuilegiis ciuium ipsius, in inferno perpetuum iam gaudet. Saul & Salomon quid? Saul multo tempore ciuis fuit Dei; bonus & optimus sub patris disciplina constitutus, tantum alios virtute superans, quantum corpore. Erat ei *1. Reg. 9.* *filius, vocabulo Saul, electus & bonus. & non erat vir defiliis Israel melior illo, ab humero & sursum eminebat super omnem populum.*

1. Reg. 13.

In regno suo ad duos circiter annos adeo integre adeo innocenter egit, vt puer vnus anni in scripturis nuncuperur. *Filius vnus anni erat Saul, cum regnare cepit, & ubi Chaldaus paraphrastes ait, fuisse virum innocen-*

citem, ob id vocari filium. Saul sicut puer unius anni erat, in quo nulla sunt peccata, quum regnare cepit. Hunc sequitur Doctores, ait Vatablus: quod est contra Castalionem putantem locum corruptum, & agi de aetate qua regnum inierit Saul, nihilq; memorantem de prima Saulis innocentia.)

Sed non permansit in bonitate (mutatus enim mores, sed rarius in meliores.) Duobus tantum annis probe rexit, cuius ciuitatis Dei, Duobus annis regnavit super Israel dicit Scriptura. Quomodo duobus annis inquires? cum in Actis Apostolorum legatur regnasse annis quadraginta, & Iosephus sub fin. lib. 6. referat sedisse octo annis viuo Samuele, & Samuele mortuo duobus adhuc & viginti annis. Respondeo diuersimode. Primo. Ipsum tantum duobus regnasse annis, quia solum tam diu gavisus est dignitate regia, qua exutus est ad annum secundum. In Actis autem Apostolorum dicitur regnasse 40 annis, & à Iosepho 30. Quia etsi dignitate regia spoliatus esset, cum pluribus tamen annis actualis Reipublicæ administratio penes ipsum erat. Vt sic respondeam, doctus mihi author est Vatablus. Secundo. Dicitur esse sedisse duobus annis, vt significaretur annis sequentibus non Rex, sed Tyrannus fuisse. Quam cito ex ciue Dei factus ciuis Diaboli? inobediens cõstitutionibus & mandatis Dei, datis per Samuelem, inuidus & æmulus publicæ gloriæ Dauidis, homicida aliquoties Dauidis per cõsensum, reuera autem etiã patricida Sacerdotũ in Nobe, desperas, sui ipsius interfecto, & quis nouit saluus sit nec ne. Damnatus, quantum videtur, propter desperationem, & voluntariã necem; nisi forte in vltimo spiritu animam exhalans, quod possibile est, corã Deo pænituerit. Salomon etiam nonne pro tẽpore, tenellus adhuc, iuuenisq; egregius Dei ciuis, inimicus diuitiis, ne earũ occasione Dei obliuisceretur; inimicus exactionib. quas ne grauaret, à Deo petebat victui necessaria, inimicus omnis iniustitiæ: quæ enim ignorat æquissimã sententiã, & ius dictũ inter duas meretrices, inter alios de successione cõcertantes? fidissimus executor paterni testamenti, puniens

Vatabl. annot. 1. in 6.

13. Reg.

Castalion annotat. in cap. 13. Reg.

Actor. 13.

Vatabl. annot. 2. in 6.

13. 1. Reg.

Ioab sicarium & homicidam Amasæ, & Abner, principum militiæ, circumscribens Semei maledicum, vicem reddens filiis Bersellai, qui fidelis fuerat Dauid, cum omnes essent infidi? Princeps religiosissimus, fundator Augustissimi templi, quod septem mundi superat miracula. Salomon pro tempore tam ledi ciuitatis Dei ciuis, vt optime præfigurauerit ac representauerit Messiaæ futuri personam. Sed eheu *Inferuersus*, totus alius, totus sibi contrarius, factus est ciuis diaboli, mulieres amans, tam natione quam religione exteras. Contra Dei mandatum alens in suo gynecæo, nimium & pene incredibilem scaminarum numerum, 700. reginas, & 300. concubinas, vt Persæ olim, & modo Turcæ (cum Dauid pater eius 2. Regum 3. sex tantum habuisse perhibeatur, nec permissum fuerit, vt dicunt Hebræi, Regibus septenarium

Vide Vatabl. annot. 5. ad cap. II. lib. 3. Reg.

numerum excedere.) Item nimis stulte amans genus istud Amasiarum, quarum singulis permittebat templa & fana erigere idolis quæ adorabant. *Omnium gentium seruebat erroribus.* Totum ipsius regnum vnum videbatur idololatriæ templum, fanis ita vbi-que exædificatis, vt si confunderentur, de eis dicas,

D. Leo de Roma vet.

Roma domus fiet. Denique vt impendia subministraret suis mulierculis, ac idololatriæ; exactionibus vexabat populum, oneribus inusitatis, adeoque intolerabilibus, vt eo mortuo populus de grauamine vehementissime conquereretur, supplicans à successore filio moderationem aliquantulam, qui stulto collataneorum Principum ac iuuenum consilio, nihil imminuere volens à paternis vectigalibus, sed augere illa etiam comminatus, ex 12. prouinciis vna defectione 10. perdidit: *Pater tuus durissimum iugum imposuit nobis, tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, & de iugo grauissimo quod imposuit nobis, & seruiemus tibi.*

3. Reg. 12.

Plorabat plebecula vix trahens animum; pulchrū speculum nostris regibus. In summa miserum est acta eius legere, descripta fere 3. Regum cap. 10. & in ipsius Ecclesiaste: ac ita Diabolica ciuitatis ciuis vixit, totus

tus à se & ciuitate Dei alienus, vt maior Catholico-
rum DD. pars nesciat quid de statu eius statuat. *De-*
scendit ad inferos (dici posset) vt Iesus Christus quem
præfigurabat; sed dicere nemo vt certum audeat, *A-*
scendit ad calos sedet ad dexteram Dei Patris omnipotētis,
vt de Christo Iesu dicimus & credimus. Tales muta-
tores neutiquam probo, & ideo talem cōmutationē
tanquam impiam & deplorandam, quilibet bono
iure deresteretur; dicens: *Quare posuisti me contrarium ti-* *Iob 7.*
bi, & factus sum mihi met ipsi grauis? Cur non tollis pecca-
rum meum, & quare non auferes iniquitatem meam? Sed
iuuenitur etiam aliud mutantium genus, non qui-
dem optimorum; (optimi enim sunt qui post baptis-
mum, quo ciues & indigenæ ciuitatis Dei facti sunt,
Deum nunquam mortaliter offendunt, rari vt Sol, vt
Phoenix, vt monoceros) eorum scilicet qui primis
meliores, vitam in iuuentute lasciuam, cum nostro
Prodigo transigunt, ideoque Diabolicæ ciuitatis ci-
ues fiunt; sed per Dei gratiam veram faciunt pœni-
tentiam, ac per eam se ciues stabiles, ac perpetuos di-
uinæ ciuitatis efficiunt.

Cicero in Catil. *Multos vidimus & audiuius, cum*
totam adolescentiã voluptatibus dedidissent; se ad frugem
bonam receperisse, hominesq; graues fuisse.

Transeo Paganos (quia defectu fidei non viden-
tur inter ciues Dei numerari, quantumcunque mo-
res in melius conuertant) qualis Themistocles, qui
ita iuuentutem in Diaboli ciuitate transegit, ac ita
vixit, vt eum bonis omnibus exhæredaret pater, ma-
ter tædio se strangularet, tandem tamen *in se, & ad-*
uersum se reuersus, factus sibi contrarius, seruauit pa-
triam, stravit Xerxis iurati hostis exercitum, nec pa-
rem in tota habuit Græcia: nam *quis clarior in Græcia*
Themistocle, ait Cicero. Qualis & Scipio Africanus,
iuuentutis parum probatæ; tandem tamen vir opti-
mus, baculus senectutis Romanæ, fulcrum patriæ,
quam decrepitam, lassam, & longis bellis exhau-
stam fulsit. Transeo illos. Omnino tamen Regem *4. Reg. 21.*
Manasse præterire non possum; qui ex Prophetarū
K 5 carni-

*Acter. 9.**Possidonius
in eius vi-
sa.**Iob.**Salu. Orat.
in Cic.*

carnifice, *in se reuersus*, ac sibi factus contrarius, re-
 staurator factus est & protector honoris diuini. Et S.
 Paulum; qui vt leo in nuperos ouilis Christi agnellos,
 quasi leo insidiator caularum irruit. *Spiritus minor*
Et cadis in d. scipulos domini in se reuersus factus est
 eiusdem gregis, redactus in ordinem diuinae ciui-
 tatis, & bellum bellauit contra synagogam & Sa-
 nam strenuissimè. *Saulus autem multo magis conuale-*
bat, & confundebat Iudaos; Nec S. Augustinum; qui
 iuuenili luxu, & Manichæorum hæresi, *in se reuersus*,
 ad mirabilem transit castitatem, & ita fidem propu-
 gnauit Catholicam, vt (teste Possidonio) *hæreticos*
nullo passus sit loco consistere. Vere malleus & flagel-
 lum hæreticorum. Hi transfugæ, & partium delec-
 tores mihi perplacent. Nam de malo ad bonum
 transeunt. Nec solum Apostata & desertores sunt
 partium malarum, & sectatores partis melioris,
 (quod solum dicit vox Græca *Ἀποστασις*, & Latina *de-*
fectio) sed defensores etiam nouarum partium, & pri-
 marum impugnatores: quod indicaret Latina vox,
rebellio, & *in se*, vel *contra se reuersus* de nostro Prodi-
 go. Difficilius denique est in senectute bene agere,
 post malas improbæ iuuentutis cōsuetudines, quam
 malum facere cum quis consueuerit agere bene. Ah
 anima, anima mea! quando tandem vereeris apostata,
 & desertrix ciuitatis Diabolicae, & ciuis ciuitatis
 Diuinae? nunquamne? quando tandem firmiter parti-
 bus illis adhereris. *Cunctis diebus quibus nunc mihi*
expecto donec veniat immutatio mea. Spero & expecto
 inuouationem integram; & venit tantum dimidia
 iam Dei partibus seruiō, per pœnitentiam; iam noua
 istius pœnitentiæ pœnitentia rursus dilabor alio.
 Partibus modo his modo illis addictus varius, nescio
 quam diu. *Homo leuissimus simplex inimicis, amicis cōu-*
meliosus; modo harum, modo illarum partium, nemini fi-
dus. Ah! quantum massam, pastamq; communem, ex
 qua compactus sum, sentio? *Omnis homo mendax, va-*
rius & mutabilis, mutabilior metra Erisictionis: maxime
 indoles impiæ, quæ vt Luna mutantur. *Sidera errantia,*
 nubes

nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur. Iudæi.

Michael Volat. lib. 28. comment. tit. de stultitia.]
Platoni, stulti Proteo similes sunt; ille corpus, hi animum
sepe mutant.

V. Beda lib. 3. c. 38. in Marc. 9.] *Hi nunquam in eodem permanentes, nunc ad hæc, nunc ad illa vitia, mutati, crescunt.* Ah! quam male anima mea, creatura tam nobilis, & rationalis, Deo tuo minus constans, minus fida es, quam bestię canesque domestici dominis suis: *Cognouit Bos possessorem suum & Asinus præsepe domini sui, Israel autem me non cognouit.* Canis dominum *Isai.* suum, et si pauperem, non deserit, nec sequitur ditio-rem; sed pessime etiam habitus, pro domino suo semper excubat; & homo Deum deserit, fontem inexhaustum omnis boni? Nemo adeo mendicus est, ne ipse quidem Codrus, cui canis suus, Chiron dictus, fidus non fuerit: nunquam enim ipsum deseruit. Tobias canis toto itinere ipsum secutus est, non minus fideliter quam Raphael Angelus. Non tantum valet rauula, nec sal cõusus, nec panis aut caseus sub accellis foris, ad mendicandum canibus obiectum, quo nos sequantur, quo fidelissime semper nostris inhæreant vestigiis, quantum recordatio beneficiorum, quod nutriantur semper à dominis; naturæque instinctus, qui dicitur ipsis quod nati sint ut dominis suis à pedibus seruiant, & excubiis. Si forte herum suum mutet, hoc non fit nisi fraudibus, illectamentis & incantationibus, aut violentia, qua furtim auferuntur, aut infortunio, quod casu herum perdidit, aut quod alteri donati sint, aut quod nimium obstinate multis sustib. à dominis suis abigantur: aut nonnunquam ad præsa-rium notabile mutationis rerum. Sic aiunt canes in campo, desertis dominis, cõfugere ad hostem eumque sequi quem sentiunt & prælagiunt fore victorem. Narrabo hic exemplum ex Froissardo, de cane qui dominum suum relinquens, prælagiuit eum qui erat successurus in regno. Richardus Rex (refert Froissart) canem venaticum habuit, nomine Mathlõge pulcherrimum, qui neminem nisi solum recognoscebat Regem, & vinculis à custode dimisso

dimisso ad equitaturum statim accurrens, afflicto
& blandiebatur Regi, & anteriores pedes in humeros ipsi iniiciebat. Accidit ut Rege & Comite de Erby simul colloquentibus in castri atrio, equis iam ornatis ad iter, canis quas solet Regi exhibere exultationes, omisso Rege procurreret ad Comitem de Erby, eique ita adularetur ut consueuerat domino, insiliens pedibus in collum, & admodum felicitate circumcursans. Comes de Erby, qui venaticum istud non nouerat, quaesivit ex Rege quid sibi uellet canis Cognate (inquit Rex) signum hoc tibi valde prosperum, mihi aduersum. Vnde hoc (inquit Comes) susciparis? Intelligo (ait) quod canis hic hodie tibi adhibetur, & colat te ut Regem Angliae: si enim, & deponar ego, & hoc naturaliter canis hic sentit. Aduerte, te sequetur, me fugiet. Comes de Erby, his auditis bene accepit canem, qui exinde nunquam Richardum Burdegalensem, sed semper secutus est Comitem de Erby Ducem de Lanclastre. Credo equidem haec: Nunquam inueniemus canem nec raptum, nec donatum, nec abactum, nec perditum, nec talia portendentem, nec in campo ad victores transfugientem, tantum

Vide Iacob turpiter ac improbe ab heris suis deficere, ut nos
Spieg. in Le. transfugae & desertores a Deo: quem, cum deseru-
xico Iuris mus, vel per infidelitatem (sicut Iulianus Apostata)
Ciuilis tit. vel per uitae improbitatem, contra professionem, &
Apostata. Satanae abiurationem in baptismo factam, trans-
Ouid. lib. 3. tes ad Paganismum, aut Iudaismum, aut ad mundi
Metam. & carnisque seruitia, ac tandem ad uitam magis barba-
in Ibin Qui ram, & Turcicam, quam Christianam. Nam excipe
dam in ex- solum fabulosos canes Actaeonis, qui deuorant ma-
posicione gistrum, id est, (aliis uerbis) sumptus uenaticorum
huius Fab. canum, qui euertunt heros & depauperant; vel para-
M. Thomas siti, adulatorum, & mensarum canarumque uenato-
Walleys res, ut interpretatur Ioannes Dantiscanus, Episcopus
Ord. Præd. Varmensis, aliique nonnulli, qui deuorant suos ho-
moralitate spites & exedunt. Excipe mihi etiam canem D. de Lau-
huius loci li- may, qui magistrum momordit, & rabie, ut fertur, ex-
tera H. tinxit. Caelestis tortor, ad castigandum illum crucer-

tum illum sacerdotum & seruatorum Dei caruificem,
 vltimis hisce nascentibus & gliscentibus in Belgio
 rumultibus. Hæc inquam excipe, & alia pauca exem-
 pla. Nunquam enim canis mutauit hetum tanto af-
 fectu, vt mordicus aggredereetur Dominum priorē,
 ac læsurus inuaderet, sed recurrit ad ipsum, alludens
 quasi memor beneficij, & seruitutis prioris. Sed heu,
 homo semel à Deo ad Diabolum deficiens, deserta
 Ecclesia, sequutus synagogam Saranæ, vel Paganis-
 mum, vel Iudaismum, vel Turcismum, vel Caluino-
 turcismum, aliam ve hæresim, non promptum fuerit
 dicere quantum contra Deum & Ecclesiam bellum
 vigeat, insilit in guttur sacerdotum, quam primum
 adspexerit, blasphemis, profanationibus, sacrilegijs
 omnia sacra inuadit. Quis vnquã exercitus tam per-
 fidum habuit, tam ordinum suorum desertorem, ho-
 stem adeo cruentum, adeo infestum primis partibus,
 quam fuit Iulianus Apostata, Christo & Ecclesiæ?
 Quis vnquam Philosophus stylum magis acuit, quis
 vnquam linguam magis obdurauit ad maledicta,
 sibi uersionemque sectæ quam prius aliquando te-
 nebat, (vt Aristoteles aliquando Platonem, & A-
 cademias securus) quam Apostata Lucianus, Sophi-
 sta Samosatenus, contra Christianos? Qui vnquam
 transfugæ tantas fecerunt strages & vastitates suis o-
 lim amicis, quam hodie Lutherus, & alij excueullati
 monachi? qui cappam abiecerunt, & habitum sacrum
 proculcarunt, & Breuiarium remiserunt monaste-
 rijs, Clero ac sacerdotali ordini, quem aliquando in
 Ecclesia Catholica habuerunt. Quis vnquam rebel-
 lis & seditiosus miles, tam hostiliter desertam & ab-
 iuram inuadit partem, quam hodie Christiani A-
 postata ac renegati apud Turcas, quorum flos ac ro-
 bor militiæ Ienitsari sunt, tanquam Romanorum
 Triarij, neruus totius belli & masculi quasi vigor
 que Imperij Tyrannici. *Filij filij matris meæ pugnaue-
 runt contra me.* Cant.

Tob. i.] *Occiderunt Regem filij ipsius.*

Quid. lib. 3. Metam.

Quid.

Volater.

*Vellet abesse quidem, sed adest, vellet q; videre,
Non etiam sentire canum fera facti & suorum:
Vndiq; circumstant, mersisq; in corpore rostris,
Dilacerant dominum, falsi sub imagine cervi.*

Psal.

Ah magnus Christianorum pudor, magni-
fortunium! quod illi qui olim mallei & flagella erant
Mahometismi, iam ipsis gladij sine & scuta. *Comme*
Domine captiuitatem nostram, sicut torrens in Auis
forte Erypum dicere voluit, qui fluxus habet & re-
fluxus, tam notabiles, fac Domine v; transfugae illi, &
Apostatae ad Turcas, laudabili fluxu ad nos reuer-
tantur vt audiant & exaudiant singuli vocem tuam.

Actor.

*Ouid. 3. Me-
tam.*

*Ego sum Iesus Nazarenus quē tu persequeris, aut omnes
simul. Acton ego sum: Dominum cognoscite vestrum.*

Donet hoc Deus per gratiam suam, idq; celeriter,
vt sanguis Christianus, in se, aut cōtra se reuerfus, velus
de Christiano in Turcam, fiat tāquam dira Turcico-
rum viscerum colica, tāquam fudes in latere, tanquā
lancea in corde, vt cadant, cum non cessent minari
perdere Christianos. O si quis posset reducere illos
abductos, & apostatas, sperarem totam illam tyran-
nidem, ita toti Christianitati imminentem, breui le-
thalibus vulneribus conficiendam. *populumq; poten-
tem In sua victrici conuersum viscera dextra.* Arbitror
præcedentem Regem Henticum Quartum, huic rei
diligenter intendisse: nescio quis eum tam cito spiri-
tus abstulerit? Spero gloriosum ipsius germen Lu-
douicum 13. perfecturū imperfecta. Contingeret hoc
plane (quantum opinor) si præfagia & vota meava-
lent quicquā, & si omnes pariter primū studeremus
imitari tam speciosam Prodigij nostri cōtra se rebel-
lionem, ac subtrahere quam primum pedem ex ciui-
tate Satanæ ad ciuitatem Dei: vt in posterum bellum
geramus contra sensualitatem, expellentes omnem
verustatem, omnes mores malos. Hæc via Regia di-
lectissimi, qua Apostatas Turcarum ad nos reduca-
mus; si scilicet ipsi primum simus desertores Diaboli,
& mūdi, rebelles nostrę carni & sensualitati, cui eheu
tam diu, tam obstinate militauimus, & ex hoc fiamus
fideles

fideles milites fortes, & strenui pro Christo Iesu, & civitate Dei. *Israel si in viis meis ambulasset, pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliasset.* Deus omnibus nobis hanc faciat gratiam, Amen.

CONCIO DECIMA.

- 7. *Ei: εἰς τὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε.*
- 7. *In se autem reuersus, dixit.*
- 7. *Quumque ad se redisset, ait.*

Græca.
Vulgata.
Syriaca.

ARGVMENTVM.

- Dicemus hodie.
- 1. *Duas habemus imperfectiones, Diuina constantia contrarias, qua in Prodigio nostro non fuerunt.*
 - 2. *Duo requisita ad faciendam poenitentiam, qua in nostro fuerunt Prodigio.*
 - 3. *Virum aliquando liceat deserere patres.*

A V E.

I.

Duas habemus imperfectiones, diuina constantia contrarias, qua in nostro Prodigio non fuerunt.

N E M O opinor Charissimi adeo rudis, adeo nouus in disciplina morali est discipulus, qui ignoret virtutem medium tenere inter duo extrema, ex diametro opposita, & quod nihilominus affinitas & cognatio quædã sit inter extrema ista & medium. Duo dixi: mediocritatẽ & cognationẽ seu affinitatem. Pro mediocritate videte quid adferã. Horat. Ep. 18. lib. 1.] *Virtus est medium vitiorum, & vniq; redactum. Sic Aristoteles virtutes omnes dicit esse mediocritates, & (ut ita dicã) medietates.* Arist. lib. 1. Mag. moral. c. 24.] *Virtus est habitus animi iudicio susceptus in mediocritate positus, ea qua nos attingit, rationeq; sic definita, vt prudens prescripserit q. d. quia mediocritas quoad nos incerta esse potest, volo eam à Prudente tanquam à regula prescribi.*

Ibi